मस्यान्हो रूपं समानमामिमारतं भवति यचामिष्टोमे यदै यज्ञ समानं क्रियते तत्प्रजा अनुसमनंति. तस्मात्समानमाभिमारुतं भवति ॥ ३०॥

इंद्रो वै देवता दितीयमहर्वहित. पंचदशस्तीमी बृहत्साम त्रिष्टप्-छंदो यथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथासाम यथाछंदसं राभ्नोति य एवं वेद. यद्दै नेति न प्रति यत्थितं; तत् दितीयस्यान्हो रूपं, यद्-ध्रविद्यत्मितिवद्यदं तर्वद्यदृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमे पदे देवता निरुच्यते. यदंतरिक्षमभ्यदितं यद्बार्हतं यत्त्रेष्टुभं यत्क्वंदेतानि वैदितीयस्यान्हो-रूपाणि. अमिं दूतं वृणीमह इति दितीयस्यान्ह आज्यं भवति कुर्वद् दि-तीये उहानि दितीयस्यान्हो रूपं. वायो ये ते सहास्रिण इति प्रजगं, सुतः सोमऋतावृधेति वृधन्व द्दि तीये हिन दितीयस्यान्हो रूपं.विश्वानरस्य वनस्पतिमिंद्र इत्सोमपा एक इति मरु त्वतीयस्य प्रतिपदनुचरी वृधनवचां तर्वचः द्वितीये उहनि द्वितीयस्यान्हो रूपं. इंद्र नेदीय एदिही त्यच्युतः प्रगाथ; उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते इति ब्राह्मणस्पत्यः अर्ध्ववां द्वितीये उद्नि दितीयस्यान्हो रूपम् अभिनताः, वं सोमक्रताभः, पिन्बंत्यप इति धाय्याः, अच्युताबृहदिंद्राय गायतित मरु त्वतीयः प्रगाथा, येन ज्योतिर जनयन्-तावृध इति वृधन्वां दितीये उहनि दितीयस्यान्हो रूपम्. इंद्र सोमं सो-मपते पिबेमिमिति सूक्तं; सजीषा रुद्रैस्तृपदावृषस्वेति वृषण्वद् द्वितीय उहीन दितायस्यान्हो रूपं. त्वामित्धि हवामहे त्वं द्योहिचरव इति बृह-लुष्टं भवति. बार्हते उहानि द्वितीये उहानि दितीयस्यान्हो रूपं यद्वावानिति धाय्याच्यतोभयं शृणवच न इति साम प्रगाथोः; यचेदमद्य यदुच ह्य आसीदिति बार्हते उहानि द्वितीये उहानि द्वितीयस्यान्हो रूपं त्यमुषु वाजिनं देवजूतिमिति ताक्यौं उच्युतः ॥ ३१ ॥

यात जीतरव माया परमेति सूक्तं. जिह वृष्ण्यानिकृणाहे पराच इति